

273**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 30 października 1964 r.

w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 1 i ust. 4 ustawy z dnia 13 listopada 1963 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych (Dz. U. Nr 50, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Obowiązkowi szczepień ochronnych przeciwko chorobom zakaźnym podlegają osoby zamieszkałe bądź przebywające na obszarze Państwa Polskiego.

2. Szczepienia ochronne mogą być przeprowadzane przy użyciu szczepionek przeciwko poszczególnym chorobom określonym w rozporządzeniu bądź szczepionek skojarzonych, służących do równoczesnego uodpornienia przeciwko kilku chorobom zakaźnym.

§ 2. 1. Szczepieniom ochronnym przeciwko błonicy podlegają dzieci w wieku od 2 miesięcy do ukończenia 14 lat życia.

2. Szczepieniom podstawowym przeciwko błonicy podlegają dzieci, które ukończyły 2 miesiące życia.

3. Szczepieniom powtórным przeciwko błonicy podlegają dzieci po raz pierwszy po upływie jednego roku od dnia zakończenia szczepienia podstawowego, a następnym szczepieniom — według zasad ustalonych przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

§ 3. 1. Szczepieniom ochronnym przeciwko krztuścowi podlegają dzieci w wieku od 2 miesięcy do ukończenia 3 lat życia.

2. Szczepieniom podstawowym przeciwko krztuścowi podlegają dzieci, które ukończyły 2 miesiące życia.

3. Szczepieniu powtórному przeciwko krztuścowi podlegają dzieci po upływie jednego roku od dnia zakończenia szczepienia podstawowego.

§ 4. 1. Szczepieniom ochronnym przeciwko tężcowi podlegają dzieci od 2 miesięcy do ukończenia 14 roku życia.

2. Szczepieniom podstawowym przeciwko tężcowi podlegają dzieci, które ukończyły 2 miesiące życia.

3. Szczepieniom powtórным przeciwko tężcowi podlegają dzieci po raz pierwszy po upływie jednego roku od dnia zakończenia szczepienia podstawowego oraz dalszym szczepieniom według zasad ustalonych przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

4. Główny Inspektor Sanitarny może ze względów epidemiologicznych nałożyć obowiązek poddania się szczepieniom ochronnym przeciwko tężcowi na osoby, które ukończyły 14 lat życia, ustalając równocześnie zasady przeprowadzania tych szczepień.

§ 5. Szczepieniom ochronnym przeciwko nagminnemu porażeniu dziecięcemu podlegają dzieci w wieku od 2 miesięcy do ukończenia 14 lat życia, według zasad ustalonych przez Głównego Inspektora Sanitarnego w zależności od sytuacji epidemicznej w kraju lub w poszczególnych rejonach.

§ 6. 1. Szczepieniom podstawowym przeciwko ospie naturalnej podlegają:

- 1) dzieci w wieku od 5 do 12 miesięcy, a na zarządzenie Głównego Inspektora Sanitarnego w razie wskazań epidemiologicznych — noworodki od 2 tygodnia życia,
- 2) osoby w wieku powyżej 1 roku, które nie zostały zaszczone.

2. Szczepieniom powtórным przeciwko ospie naturalnej podlegają:

- 1) dzieci w 7 roku życia, jeżeli były szczepione zgodnie z ust. 1 pkt 1,
- 2) osoby określone w ust. 1 pkt 2 po upływie 3 lat od dnia szczepienia podstawowego,
- 3) młodzież kończąca szkołę podstawową, jeżeli upłynął okres 3 lat od ostatniego szczepienia,
- 4) w okresie co trzy lata:
 - a) pracownicy zakładów leczniczych i innych jednostek organizacyjnych służby zdrowia,
 - b) studenci, słuchacze, uczniowie i pracownicy akademii medycznych i szkół medycznych,
 - c) osoby zatrudnione w transporcie i komunikacji oraz w organach administracji celnej.

§ 7. 1. Szczepieniom ochronnym przeciwko durowi brzuszemu podlegają osoby w wieku od 5 do 60 lat, według zasad ustalonych przez Głównego Inspektora Sanitarnego.

2. Szczepienie podstawowe składa się z dwukrotnego wstrzyknięcia szczepionki w odstępie 4 tygodni i jednego wstrzyknięcia po upływie roku.

3. Szczepienia powtórne przeprowadza się w okresach co 3 lata.

§ 8. Szczepieniom określonym w §§ 2—7 nie podlegają osoby, u których lekarz zakładu społecznego służby zdrowia stwierdził przeciwwskazania do szczepień, przez okres do dnia ustąpienia tych przeciwwskazań.

§ 9. Szczepieniom ochronnym przeciwko wściekliznie podlegają osoby, u których zaistniała możliwość zakażenia się wścieklizną, w szczególności wskutek pokąsania lub poślizgnięcia przez zwierzę dotknięte wścieklizną lub podejrzanego o tę chorobę.

§ 10. 1. Szczepienia ochronne przeprowadzają zakłady społeczne służby zdrowia.

2. Właściwe do spraw zdrowia organy prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) ustalają i podają do publicznej wiadomości: terminy szczepień ochronnych określonych w §§ 2—7 oraz wykaz zakładów służby zdrowia wyznaczonych do przeprowadzania tych szczepień.

§ 11. Biura gromadzkich rad narodowych są obowiązane stosownie do wytycznych właściwych do spraw zdrowia organów prezydiów powiatowych rad narodowych sporządzać listy osób podlegających szczepieniom ochronnym oraz udzielać zakładom społecznym służby zdrowia niezbędnej pomocy w organizowaniu i przeprowadzaniu szczepień, a w szczególności zapewnić na swoim terenie odpowiednie pomieszczenia oraz środki transportu.

§ 12. Osoby podlegające szczepieniom są obowiązane zgłaszać się do szczepień bez wezwania.

§ 13. 1. Dowodem wykonania obowiązku szczepienia ochronnego bądź zwolnienia od tego obowiązku jest wpis lekarza zakładu społecznego służby zdrowia, dokonany w legitymacji ubezpieczeniowej, książce zdrowia dziecka lub książce zdrowia studenta bądź odpowiednie zaświadczenie — w odniesieniu do osób nie posiadających takich dokumentów.

2. Jeżeli osoba, której dotyczy wpis bądź zaświadczenie określone w ust. 1, podlega szczepieniu powtórному, należy równocześnie oznaczyć termin tego szczepienia, a w razie stwierdzenia przeciwwskazań do szczepień — termin zgłoszenia się do ponownego badania stanu zdrowia.

§ 14. Szczepienia ochronne (§§ 2—7 i § 9) oraz zaświadczenia o dopełnieniu obowiązku szczepienia bądź o stwierdzeniu przeciwwskazań do szczepienia są bezpłatne.

§ 15. 1. Przy przyjmowaniu do żłobków, przedszkoli, domów dziecka, domów młodzieży, szkół, sanatoriów, prewatoriów, na kolonie letnie oraz do zakładów szkolenia lub doskonalenia zawodowego lub szkół wyższych osoby podlegające obowiązkowemu szczepieniu ochronnemu bądź ich rodzice lub opiekunowie obowiązani są przedłożyć kierownikom tych instytucji dowód dokonanego szczepienia lub zwolnienia od tego obowiązku.

2. W wypadkach uzasadnionych szczególnymi okolicznościami osoby podlegające obowiązkowemu szczepieniu ochronnemu mogą być przyjęte do instytucji wymienionych w ust. 1 bez przedłożenia dowodów wykonania obowiązku szczepienia lub zwolnienia od tego obowiązku, z tym że kierownicy tych instytucji są obowiązani skierować te osoby do szczepienia w terminie 14 dni od dnia ich przyjęcia.

§ 16. 1. Osoby starające się o wizę albo klauzulę na wjazd do Polski lub przejazd przez jej terytorium, a także obywatele polscy powracający z zagranicy do kraju, są obowiązani wykazać się posiadaniem:

- 1) ważnego świadectwa szczepienia przeciwko ospie naturalnej, wystawionego zgodnie z międzynarodowymi przepisami sanitarnymi, przy czym szczepienie to powinno

być dokonane nie wcześniej niż przed trzema laty, a w razie szczepienia podstawowego nie później niż przed ośmiu dniami przed przybyciem do Polski oraz

- 2) ważnego świadectwa szczepienia przeciwko cholercie, wystawionego zgodnie z obowiązującymi umowami międzynarodowymi, jeżeli chodzi o osoby, które przebywały w krajach uznanych za zakażone w całości lub części cholera; szczepienie to powinno być dokonane nie wcześniej niż przed sześciu miesiącami i nie później niż przed sześciu dniami przed terminem przybycia do Polski.

2. Od obowiązku określonego w ust. 1 pkt 1 są zwolnione:

- 1) osoby, które przyjeżdżają do Polski bezpośrednio z obszaru Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, z krajów europejskich, ze Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej lub Kanady, jeżeli co najmniej przez 14 dni przed terminem przybycia do Polski przebywały w tych krajach na obszarach, które nie były uznane za czasowo zakażone ospą naturalną,
- 2) osoby, które przedłożą:
 - a) zaświadczenie organów sanitarnych kraju, z którego wyjeżdżają do Polski, stwierdzające, że nie przebywały na obszarze uznanym za zakażony ospą w okresie co najmniej 14 dni przed terminem przybycia do Polski oraz
 - b) zaświadczenie lekarza urzędowego kraju, z którego wyjeżdżają do Polski, stwierdzające, że nie mogą być poddane szczepieniom przeciwko ospie naturalnej ze względu na zły stan zdrowia albo też inne przeciwwskazania zdrowotne określone w zaświadczeniu,
- 3) dzieci do ukończenia 5 miesięcy życia, jeżeli odpowiadają wymaganiom określonym w pkt 2 lit. a).

3. Obowiązkowi określone w ust. 1 pkt 2 nie podlegają osoby, które opuściły tereny zakażone nie później niż na sześć dni przed terminem przybycia do Polski.

4. Główny Inspektor Sanitarny ustala wykazy obszarów uznanych czasowo za zakażone ospą naturalną oraz wykazy krajów bądź ich części uznanych za zakażone cholera.

§ 17. Osoby, które przybyły do Polski, a nie posiadają świadectw lub zaświadczeń wymaganych w myśl przepisów § 16, mogą być poddane przymusowemu szczepieniu przeciwko ospie naturalnej lub cholercie oraz nadzorowi sanitarnemu lub izolacji na czas do 14 dni, jeżeli chodzi o szczepienie przeciwko ospie naturalnej, a do 6 dni, jeżeli chodzi o szczepienie przeciwko cholercie.

§ 18. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 25 lutego 1936 r. o przymusowym szczepieniu ochronnym przeciw błonicy (dyfterii) (Dz. U. Nr 22, poz. 183),
- 2) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 1947 r. w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw durowi brzuszemu (Dz. U. Nr 54, poz. 294),
- 3) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 5 listopada 1958 r. w sprawie obowiązku posiadania przez osoby przybywające do Polski świadectw szczepienia przeciwko ospie i cholercie (Dz. U. Nr 69, poz. 345),
- 4) rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 27 lutego 1959 r. w sprawie obowiązkowych szczepień ochronnych przeciwko chorobie Heinego-Medina (Dz. U. Nr 17, poz. 102) oraz
- 5) rozporządzenie Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 26 kwietnia 1962 r. w sprawie przymusowych szczepień ochronnych przeciw ospie naturalnej (Dz. U. Nr 25, poz. 117).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*